

soud z úřední povinnosti požadovati, nebylo-li zajištění promílu v posledním pořízení. Tímto způsobem má však býti zabezpečena pozůstalost neb odkaz, jež jsou takovou substitucí neb nařízením postiženy, aby mohly býti pro případ substituce neb nařízení vydány povolánému dědici neb odkazovníku, tudíž jmění, jež podle poslední vůle je předmětem substituce neb nařízení.

Není tedy pozůstalostní soud, jenž má způsob zajištění stanoviti, povinen vyšetřiti, zda a pokud později snad v některých předmětech pozůstalosti neb odkazů, stížených substitucí neb nařízením, byly účastníky pozůstalostního řízení učiněny dispozice toho druhu, že z inventáře již vyšly, jak tvrdí stěžovatelka, a nemohou jí proto býti odevzdány. Jistota, nařízená podle § 158 nesp. pat. byla tedy správně stanovena při movitém jmění ve výši inventární ceny tohoto jmění, a to způsobem ve smyslu § 1374 obč. z. Nemůže proto stěžovatelka se toho domáhati, aby jistota byla jí uložena, nehledíc k těmto předmětům, jež následkem dispoic pozůstalého syna J. B. ml. — jak tvrdí stěžovatelka — již tu nejsou a aby vydání odevzdací listiny nebylo závislým na předchozím složení jistoty, pokud se těchto předmětů týče. Dovolací rekurs není tedy odůvodněn.

R o z h. n e j v. s o u d u z e d n e 8./VI. 1927, RI 436/27.

L I T E R Á R N Í Z P R Á V Y.

Slovník veř. práva čsl. za redakce Dr. Emila Háchy, prof. Dr. Hobzy, Hoetzela, Weyra a Laštovky, nákladem Polygrafie. Rudolf M. Rohrer v Brně. Již v deníkové části našeho časopisu poukázali jsme na obsah jednotlivých sešitů tohoto význačného literárního díla (seš. I.—VI.) a dnes, kdy prvý díl jeho chýlí se ke konci, sluší upozorniti naše čtenáře na obsah sešitů VII. a VIII. s hesly *Dražba* až *Finanční úřady*. Hned heslo *Dražba* zaujme bližší pozornost každého praktického právníka, poněvadž se tu předvádí názorný přehled o postupu, jak dražby soudní (prof. Hora), tak i dražby administrativní (prof. Hoetzel), ve všech jejích stadiích. Zejména dražba soudní nucená jest probrána velice důkladně ať pokud jde o d. n e m o v i t o s t í i m o v i t o s t í. V prvním případě uvádí se přehled příslušných knihovních zápisů i jejich účinků, odhad, dražební podmínky, vadia, přebírání břemen, nejnižšího podání, zapravení nejvyššího podání, účinky příklepu, práva činiti podání, opravné

prostředky, opětná dražba, předražek, rozdělení nejv. podání. Zvláštní zmínka činí se o simultanních pohledávkách a o výměncích. Ve zvláštních odstavcích jedná se o dražbě v konkursu a o dražbě dobrovolné. K poměrům na Slovensku a Podkarpatské Rusi hledí se zvlášť, pokud neplatí obdobná ustanovení jako v zemích historických. — Pokud jde o dražbu administrativní (dobrovolnou), objasňuje se tu pojení veřejné dražby dobrovolné, probírá se příslušnost při provádění dobrovolných dražeb administrativních, účast vlastníka draženého statku při dobrovolné veřejné dražbě a obrana proti dražebnímu řízení a jeho výsledku.

Kromě uvedeného hesla přinášejí uvedené sešity ještě významná pojednání: Dualismus právní i správní (Hoetzel), Dunaj (B. Müller), Elektrisace soustavná (Vancí), Etika (Kallab), Evangelické církve (K. Svoboda), Exekuce politická (Hoetzel), Exterritorialita (Vochoč), Filosofie práva (Tomsa), Finanční patent, f. právo (Drachovský), f. prokuratura (Erben), f. stráž a fin. úřady.

R.

H O V O R N A.

K vzájemným rozporům judikatur nejvyššího soudu a nejvyššího správního soudu.

Poslání a příslušnost obou soudních tribunálů, nejvyššího soudu a nejvyššího správního soudu, jsou v podstatě myšleny tak, že příslušnost jednoho má vylučovati příslušnost druhého. Zdálo by se tedy na první pohled, že již pojmově není možné mluvit o vzájemných rozporech jejich judikatur. Zkušenost však ukazuje jinak.

Přihází se, zejména v oboru otázek prejudiciálních, že k téže právní otázce, o níž se vyslovil již jeden tribunál, je nucen v jiném případě zaujmouti stanovisko i druhý tribunál, rozhoduje jinak rovněž zcela v mezích své vlastní příslušnosti. Ačkoli teoretickým požadavkem by měla býti jednota v nalézání práva, a to aspoň v instancích a místech konečných, není v praxi lehké tomu vyhověti, a to ani v mezích judikatury téhož tribunálu. Plyne to ze samé povahy právnictví, jež aplikuje na mnohotvárný a měnlivý život skutečný pravidla, stanovená poměrně nedokonalou lidskou mluvou, nehledíme-li ani k jiným nedostatkům těchto pravidel, vyplývajícím v konkrétních případech i z jiných důvodů. Mimo to také stupeň schopnosti použití pravidla na daný případ není u všech lidí stejný.